

Millet ve Milletdaşlık

İstanbul, 19 Nisan 2008

Bugün, İstanbul'da, Haseki'deki İl Merkezimizde yapacağımız konuşma, "MİLLET VE MİLLETDAŞLIK" konusunda olacaktır.

Bizi, toplum olarak bir arada tutan bir çok bağ vardır. Ancak, bunların en temellisi, asıl olanı "MİLLET OLMA" bağı, "MİLLETDAŞLIK" bağıdır.

Coğrafya bağı, yani yurttaşlık bağı da önemli bir bağıdır. Tebea olarak bir devlette vatandaşlık bağı, aslında sebep değil, sonuçtur. Onu, tek başına bizi bir arada tutan bağ olarak düşünmek doğru değildir. İnsanlar arasındaki, aynı toplumun mensubu olmaktan gelen birliktelik, bir arada olmaklık, bir devletin tebeası olmanın ve bu sebeple bir hukuk bağıyla bağlanmanın da nedenidir. Devletdaşlık diye bir deyim oluşmamıştır. Devletin tebeası olmak, vatandaşlık (yurttaşlık) kavramıyla, yani üstünde yaşanan toprakla vasıflandırılmış, anlatılmıştır.

Ancak, ortak coğrafyanın sınırları değişebilir, gücünüze göre genişler, ya da güç kaybı halinde daralır, kayıplar olur. Bu belirsizliği gidermek için anavatan (anayurt) gibi bir kavram çıkmışsa da, göçler sebebiyle, tarihte kavimler göçü denen sebeplerle anayurt kavramı da biraz efsanelerle karışık bir sis tabakasıyla kaplıdır.

İnsanları, bir toplum olarak bir arada tutan asıl bağ, millet olma bağı, milletdaşlık bağıdır. Yurttaşlık onun doğal bir sonucudur. Milletdaşlık, tarihî-sosyolojik bağıdır. Ortak toprak bağı da, en azından tarihî hâtıralar halinde o bağın bir parçasıdır. Yurt değişse bile, eski yurdun izi, yeni yurt sevgisiyle kaynaşır. Geçmişte kurulan devletlerin izi ve anıları da yeni devletde yer bulabilir. Ama değişmeyen ana temel, millet olma gerçeğidir. Din, dil, ırk, toprak, kültür,

devlet, medeniyet, tarih yaşantısı, hepsi, kaynaşmış insan topluluğuyla yoğrulur ve o topluluğu yoğurarak, "MİLLET"i oluşturur. Bir kere millet oluştu mu, artık insanları bir arada tutan bağ bu bağdır, bu bağ olur. Vatandaşlık bağı, hukukî bağ olarak kuşkusuz hüküm ifade edecektir. Ancak o hukukî bağın, oturduğu mantıkî zemin, kültür temeline dayalı milletteşlik bağıdır.

Dinimiz islâm, tarih içinde bir kültür ve bir medeniyet oluşturmuş olduğundan, ırkları, hatta dilleri birbirine karıştırıp kaynaştırdığından dolayı, milletin oluşumunda sadece bir unsur olarak kalmamış, ana madde olmuştur. Millet, yurt sınırları genişlesin, daralsın, devlet küçülsün büyüsün, tek olsun, çok olsun, değişmez. Bu milletin adı "İSLÂM MİLLETİ"dir. Bu milletin fertleri, ırkına, diline ve yaşadığı yere bakılmaksızın milletteşdirliler.

Osmanlı Devleti hakkında, Ziya Gökalp'den kalma hükümler, tarih gerçeğini ifade etmez. Osmanlı Dönemindeki milletimizin aydınını kozmopolit, sun'i bir aydın olarak vasıflandırmak, millet olmayıp ümmet olduğunu söylemek, o toplum hakkında varılması gereken bir yargı değildir. Önyargılar, gerçek yargıya varma yolunu tıkamıştır bu düşünürlerde. Milletimizin oluşumunu, Batı toplumları ve milletlerinin oluşumu gibi düşünmek, bu yanlışlıkların kaynağıdır. Osmanlı Dönemi toplumumuz, bir millettir. Ama aynı zamanda bu millet bir ümmettir. Millet olmak, ümmet olmaya, ümmet olmak millet olmaya engel değildir. Bu sebeple, tarihî çağları ümmet çağı, millet çağı gibi ayrımlarla bölmek yanlıştır. Bazılarının iddia ettiği gibi 1923'ten sonra millet olmuş değiliz. Tarihî derinlikleri de olmakla birlikte, İslâm Medeniyetinin oluşumundan bu yana, Asya'da, Afrika'da, Avrupa'da yerleşmiş bir Millet vardır. Ve bu Milletin adı İSLÂM MİLLETİ'dir. Buna vurgu yapmak, günümüz aydınının boynunun borcudur. Hergün bir yenisi zuhur eden ve çözümsüz gibi görünen problemlerimizin kördüğümünü İskender'in Kılıcı gibi kesen anahtar kavram, milletteşlik kavramıdır. Sır

“millet” kelimesindedir. Ancak, buna, batıdan gelme, bugün için ge erak a kabul edilen ve “ulus” diye dilimize çevrilen (NATION) karşılığı bir anlam verilmemek şartıyla. Çünkü: nation, anlamı ne kadar yumu atılırsa yumu atılsın, etnik temelli bir kavramdır. Oysa bizim medeniyetimiz ve tarih yaşantımızda, ge mi imizde bu tür bir millet anlayışı yoktur.

Civilisation’a karşı “medeniyet”, kültüre karşı “hars” deyimlerini kullanan Gökalp’in “nation”a karşı “millet” deyimini kullanması, düşüncede ve fiilde çok büyük sıkıntılara sebep olmuştur. Nation’u “kavim” sözü ile karşılamak mümkündür. “Soy” olarak da kullanılabilir. Bizim kullandığımız “Millet” kelimesinin Batı’da karşılığı yoktur. Onu “Nation” kelimesiyle karşılamak mümkün değildir. En azından zorlayarak l gat anlamında kullanmak mümkünse de, terim anlamında (eski deyişle ıstıl h anlamında) kullanma, Gökalp’in sebep olduğu büyük karışıklıklara meydan verir. “Millet”, t rk , arabı, iranlıyı, müslüman afrikalıyı ve hintliyi, hatta avrupalıyı bir araya getirici, toplayıcı bir kelime iken, nation, ancak bir ırka, sonuç itibariyle etnisiteye referans veren bir kavram olarak, tarihî zorunluluklarla aynı medeniyetin bağrında bir araya gelip bir milleti oluşturan insanları, müslümanları, ırklarına, devletleriyle olan vatandaşlık bağlarına göre ayrı milletlere bölme, daha önce, aramızda hiçbir sınır yokken sun’i sınırlar çizen ve bunu sava la ve zoraki anlaşmalarla bize kabul ettiren emperyalistlerin arzu ve isteklerine r zı olmak, teslim olmak ve r m olmak demektir ki, bu, bir millet olmanın onuruyla bağdaşmaz. Bu duruma getirilen topluluklar tarihte silinip giderler.

Güncel olarak, milletimize hakareti bir m rifet gibi konu haline getirenlerin ve onu utanmadan bizden isteyen Batılıların karşısına dikilip, inancımıza, milletimize, medeniyetimize, soy ve solumuza, ırkımıza, milletimizin mensubu bütün etnisitelere toz kondurtmayacağımızı açık ve seçik şekilde ortaya koymalıdır aydınımız. Bu bilince sahip olduğumuzu  leme il n etmenin günü gelip geçmektedir.

Milletimizin onuru konusu, siyasetin üstünde bir konudur, siyaseti aşan bir konudur. Yabancıların onurumuzu ayaklar altında çiğnemelerine âlet olmamalıdır siyaset. Halkımız, aydınımız uyanmalı, Milletimizin büyük ve temiz adına leke sürdürmemelidir. Tarih boyunca, en vahşi, en barbar şekilde soykırımını yapmış olanlar, bin bir dereden su getirerek, milletimizi soykırım yapmakla suçlamak için bir koz ele geçirmek istiyorlarsa, buna fırsat vermemek, devlet adamlarının ve tüm aydınların görevidir. Aksi takdirde buna meydan verenler, tarih önünde, kıyamete kadar, sorumluluktan, utançtan, lânetlenmekten kurtulamayacaklardır.

YÜCE DİRİLİŞ PARTİSİ

Genel Başkanı

A. Sezai KARAKOÇ